

РЕШЕНИЕ

№ 16

гр. Самоков, 31.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – САМОКОВ, ЧЕТВЪРТИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди
двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Николай З. Петров

при участието на секретаря Дарина Ив. Николова
като разгледа докладваното от Николай З. Петров Административно
наказателно дело № 20231870200507 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № ..г., издадено от Началник
група в ОД на МВР-С., РУ-С. с което на С. П. Т. с ***** от гр.С. е
наложено административно наказание глоба в размер на 200 /двеста/ лева
лишаване от право да управлява МПС за срок от 6/шест/ месеца на основание
[чл.140, ал.1 от ЗДвП](#) за нарушение на чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДВП.

Жалбоподателят Т., в жалбата си моли съда да отмени изцяло
атакуваното наказателно постановление. В съдебно заседание не се явява,
изпраща представител- адв.С., който поддържа жалбата и моли наказателното
постановление да бъде отменено. Изтъква задължителна актуална съдебна
практика.

Въззиваемата страна не изпраща представител, с придружително писмо
изпращащо преписката прави възражение за прекомерност на адвокатско
възнаграждение в случай, че е над минимума в наредбата за минималните
адвокатски възнаграждения.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира
следното от фактическа и правна страна:

ЖАЛБАТА Е ДОПУСТИМА - подадена е от нарушителя и това е
направено в срок, а разгледана по съществото е **ОСНОВАТЕЛНА**.

В конкретния случай жалбоподателят е бил санкциониран за това, че на
22.12.2019г. около 14.10 часа в гр.С., на бул.Б. управлявал МПС Ф. Т. с рег.
номер .., собственост на М. Д. Д. без да е регистрирано по надлежния ред с

прекратена регистрация на 22.10.2019г. Първоначално по случая започнала проверка за престъпление по чл.345, ал.2 от НК, която завършила с постановление за отказ от образуване на ДП издадено от прокурор при РП-Самоков поради липса на престъпление.Именно въз основа на това постановление се позовал наказващия орган и издал процесното наказателно постановление.

От писмените доказателства по делото съдът установи следната фактическа обстановка.

На 22.12.2019г. около 14.10 часа в гр.С., на бул.Б. жалбоподателя Т. управлявал МПС Ф. Т.с рег. номер .., собственост на М. Д. Д..Същия бил спрян за проверка от полицейски служители Е. П. и М. Б., които установили, че на основание чл.143, ал.15 от ЗДВП считано от 22.10.2019г. автомобилът е с прекратена регистрация.Поискали съдействие от свои колега С. Г., който след като пристигнал на място съставил на Т. АУАН за извършено нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДВП.По случая била образувана и прокурорска преписка, която завършила с постановление за отказ от образуване на досъдебно производство и с мнение за наличие на административно нарушение по ЗДВП и преписката била изпратена в РУ-Самоков за вземане на отношение по случая.В последствие било издадено и атакуваното наказателно постановление.Тези фактическа обстановка освен от НП се установява и от прокурорския акт за отказ за образуване на ДП въз основа на който е издадено обжалваното наказателно постановление.

След образуване на делото съдът изиска от административно наказващия орган доказателства от които да е видно, че собственикът на автомобила М. Д. или жалбоподателя са уведомени за служебната дерегистрация на автомобила по чл.143, ал.10 от ЗДВП.Такива не бяха представени, а други доказателства че собственикът на автомобила е бил уведомен по какъвто и да е друг начин за служебната дерегистрация не бяха събрани.

При така изложената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи.Съгласно Тълкувателно постановление 2 от 2023 по Тълкувателно дело 3 от 2022г. на ОСС от НК на ВКС и ВАС не се наказва с предвиденото в чл. 175, ал. 3 от Закона за движението по пътищата административно наказание водач, който управлява моторно превозно средство, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от Закона за движението по пътищата, без за това да е уведомен собственикът на моторното превозно средство.От мотивите на постановлението е видно, че уведомяването може да стане освен с изрично писмо и всякакви други начини, но както съдът вече отбеляза доказателства в тази насока не бяха събрани.В настоящия случай обаче дерегистрацията е на основание чл.143, ал.15 от ЗДВП, но в известна степен мотивите са важими и за настоящия казус.

Разпоредбата на чл. 140 от ЗДВП не изисква конкретна форма на вина, за да се счете нарушението за съставомерно, което означава, че то може да бъде извършено както при умисъл, така и при непредпазливост. Съгласно чл.

7, ал. 2 от ЗАНН непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи, а текстът на чл. 175, ал. 3 от ЗДвП не изключва наказуемостта при тази форма на вината. С оглед на това не би могло да се приеме, че въпросното нарушение е извършено при липса на умисъл, още по-малко непредпазливост ако водачът на автомобила, бе и негов собственик. Същият знае закона и последиците ако не заяви за регистрация в 2-месечен срок новопридобитото МПС. В настоящия случай обаче автомобилът не е управляван от собственика му, а от друго лице, които не е могло да разбере за прекратената регистрация в резултат на бездействие, на собственика на автомобила. В този смисъл и решение Решение № 774 от 7.06.2019 г. на АдмС - София област по к. а. н. д. № 409/2019 г. От това следва извода, че С. Т. не е извършил вмененото му нарушение тъй като е деянието е несъставомерно поради липса на субективната страна на нарушението.

С оглед на така изложеното съдът е на становище, че наказателното постановление е незаконосъобразно и следва да се отмени.

При този изход на спора, на основание чл. 63д ЗАНН право на разноси има жалбоподателят, като искане в тази насока е направено своевременно от страна на процесуалния му представител.

Съгласно пар. 1, т. 6 от ДР на АПК "Поемане на разноси" от административен орган означава поемане на разноските от юридическото лице, в структурата на което е административният орган. В случая въззиваемата страна не е самостоятелно юридическо лице, което означава, че разноските следва да бъдат възложени върху ЮЛ, от което е част наказващия орган, а именно ОД на МВР-София.

Жалбоподателят е доказал реалното заплащане на 400, 00 /четиристотин/ лева адвокатски хонорар за процесуално представителство в производството, доколкото съгласно т. 1 от ТР № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС, договорът за правна защита и съдействие има характер на разписка за изплатената в брой сума.

Въззиваемата страна е релевирала възражение за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар.

Действително с оглед решение от 25.01.2024г. на Съдът на Европейския съюз (СЕС) по дело C-438/22г. по описа на съда е прието че националните съдилища не са длъжни да прилагат Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Ето защо и настоящия съд не е обвързан с прилагането на тази наредба и може да присъди възнаграждение и под определените там размери. В настоящия случай обаче като съобрази действителната фактическа и правна сложност на делото, която е типична за подобен род дела, обстоятелството, че освен

парична санкция на дееца е наложено и наказание лишаване от права, което засяга правната му сфера в чувствително по-голяма степен, както и вида на осъществената адвокатска защита и съдействие, а именно не само изготвяне на жалбата, но и реално представителство в открито заседание съдът намира, че заплатения размер на адвокатския хонорар се явява справедлив и

обоснован.

Предвид горното Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № ..г., издадено от Началник група в ОД на МВР-С., РУ-С. с което на С. П. Т. с ***** от гр.С. е наложено административно наказание глоба в размер на 200 /двеста/ лева лишаване от право да управлява МПС за срок от 6/шест/ месеца на основание чл.140, ал.1 от ЗДвП за нарушение на чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА ОД на МВР-София да заплати на С. П. Т. с ***** от гр.С. сумата от 400/четиристотин/ лева, представляваща разноски по делото за адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред Районен съд Самоков.

Решението може да бъде обжалвано в 14 дневен срок от съобщаването му на страните, пред Административен съд - София област, на основанията, предвидени в Наказателнопроцесуалния кодекс и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съдия при Районен съд – Самоков: _____